

390715

390726

Mag. St. Dr.

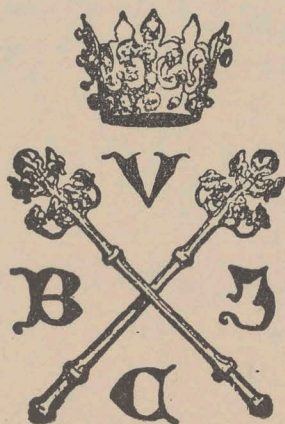
kal.komp

1092 [H.S.]

316.

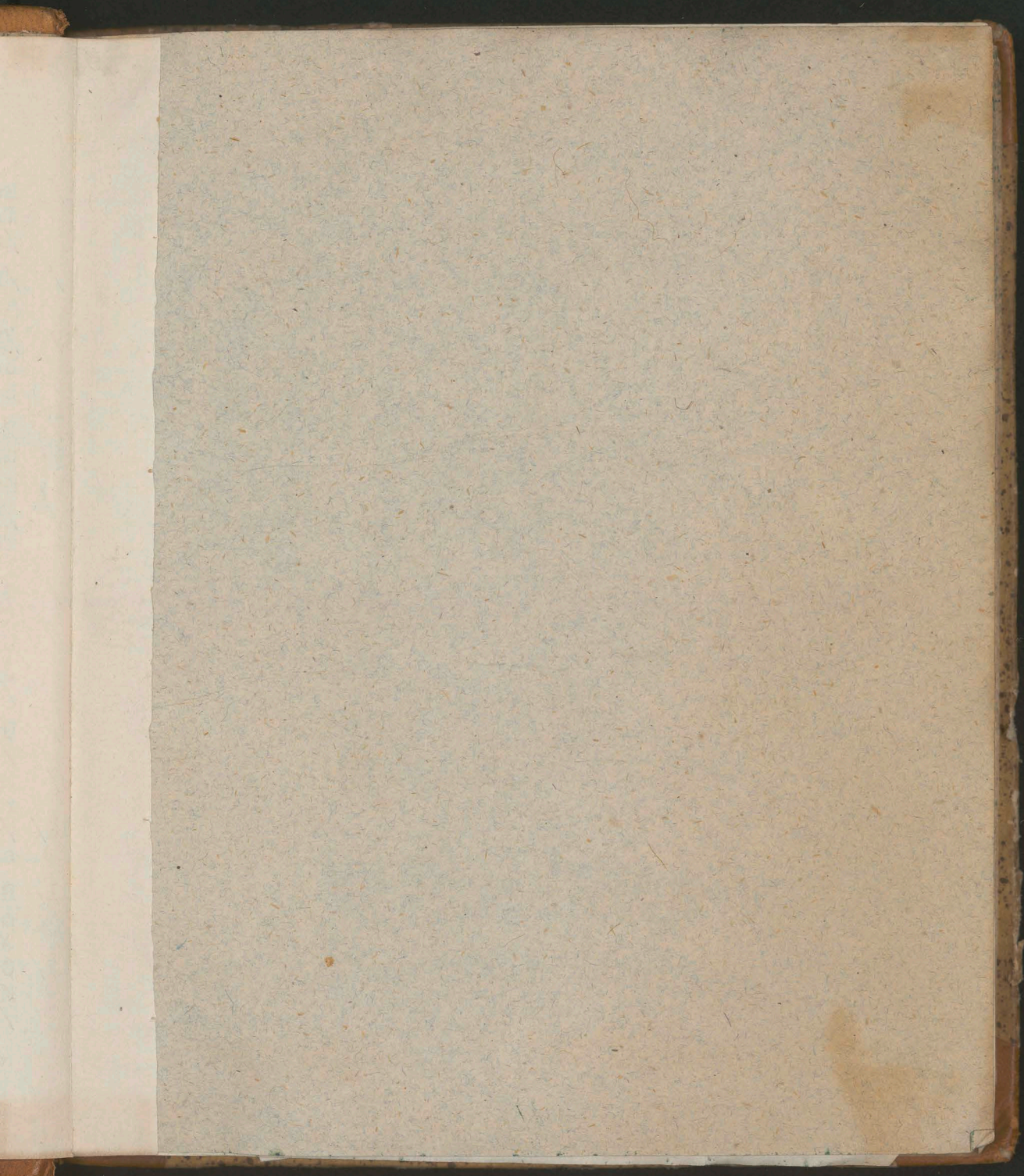
9

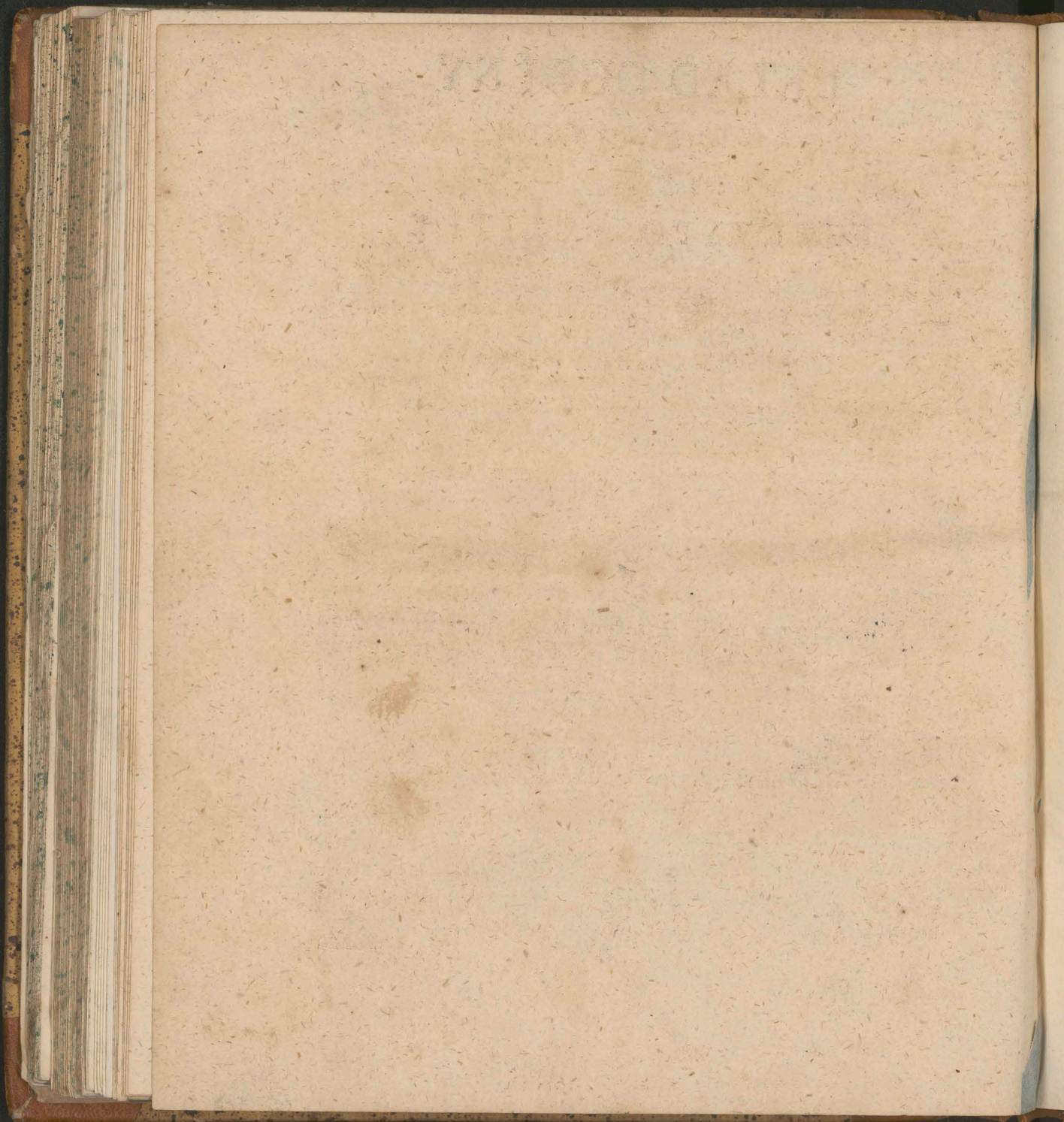

390715
390726

Mag. St. Dr.

1326

390722

⑧

UWAGA
nad REFLEXYĄ w czasie Interregni
podaną 1673to anno.

1763

Cel, do ktorego zmierza Skrypt, pod tytułem: Reflexya w czasie Interregni, skoro jest wzbudzeniem Narodu Polskiego aby szukał usiebie obrony prętkiej y pewney, rownie zaffugie w powszechnosci imie przyjacielskiej Reflexyi, iak wzbudza w szczegulności każdego, do słusznego rozważania tych trzech esencyalnych punktow. Przeciwno komu? z iakich przyczyn? Jakimi Sposobami ten ratunek prętki y skuteczny ma bydz przedsięwzięty.

Co do pierwszego punktu, najmnieysza zachodzi trudność wrozważeniu, co to jest potencya Rosyjska, którą skrypt po-
mieniony obwinia, y przeciwko niey obronę radzi, bo wszyst-
kim wiadomo, iak mocna, iak zbroyna, y in æquilibrio sistematis
Europy, iak wiele ra tey Szali waży, na ktorey sie położy.

Drugi punkt wielorakie zawiera pobudki dla ktorych wi-
dzi potrzebę obrony wspomniona Reflexya, aby żadney lekko-
nie ważyć, każdą examinowac przystoi.

Z nich pierwsza pryncypalna pobudka: że się Dwor Rosyjski
interesuje do Elekcyi przyszłego Krola dążąc ad eversionem
Praw y dawney formy Elekcyi, że swego awantażu aby oder-
wać część Kraju szuka, że Moskwa odebrała Kurlandya y inne
poczyniła szkody.

A

Samo

Samo interesowanie się Dvoru Rosyjskiego do naszej Elekcyi Krola urażać nas niemoże, bo jest naturalna każdemu, przeglądając z Sąsiedztwa bezpieczeństwo dla siebie. Wszystkim wchodzącym w rządę Świata Potencyom przyzwoita, aby w ktorey części tego, za Nowym Krolem, utrzymywane systema ułożoney między Potencjami ligi przerwane nie było, co y my sami chętnie byśmy czynili, gdy byśmy się w równych innym Potencyom, a swemu Narodowi przyzwoitych siłach znajdowali.

Sposób tegoż interesowania się bardziey nam spokojność affektuować niż wzbudzać do Wojny czyli obrony może, skoro Rosyjska a razem y Pruska tak wielkie y tak bliskie nas Potencye: nietylko że podług naturalnego ządania naszego dopuszczają nam Elekcyi Piasła, ale nadto przez publiczne na piśmie, y ustne swoich Ministrów deklaracye, upewniają o niezawodney Woyskami swemi pomocy, gdyby kto Cudzoziemca na Tron nasz promowować chciał, albo wolność Elekcyi y Prawa jakimkolwiek sposobem gwałcił.

Ze zaś Skrypt pomieniony wnosi, iż to nie jest miłości naszego Narodu, lecz własnego interesu Rosyi ku oderwaniu naszego kraju; naprzód interes nie ekskluduje miłości jako częstokroć swojego źródła z którego wynika. Każdy mający interes ubezpieczenia spokojności od swego Sąsiada stara się oświadczać mu przyjazny przydatne przysługi. Żeby zaś przyjaźń Rosyi z nami dążyła do oderwania Nam iakiego kraju, jest sama niemiąca fundamentu suspicya, którą zbijały przeszłe w tej mierze przykłady, y wydane sub fide publica deklaracye. Przykłady: bo Rosya skoro pozawartym z nami Grzymułtowskiemu traktacie zaczęła Przyjacielskie do nas interesowanie się, detroni-

zowanego

zowanego przez Szwedów Augusta drugiego wrocila nam na Tron, y Trzeciego Augusta uczyniala niemialym Woytk y kosztow azardeni, a przeciez żadney nam części kraiu za to nie wzięła.

Nadto: po Śmierci Augusta Wtorego kto ma rzetelną wiadomość postępku Rosyi, przyzna, że ta, iak teraz, życzyła nam Elekcyi Piasta, ekskludując iedynie Stanisława, ktorego propter Syllema politicum na sąsiedzkim Tronie cierpieć nie mogła, widząc w nim przemagającą Francuską influencyą.

Sprzeciwiają się teyże opinii obydwóch Peterburgskiego y Berlinskigo Dworow publikowane skrypta, wyraźnie upewnaiące o niezadaniu żadney szkody Rzeczypospolitey, a przeciez rzecz naturalniejsza przychylić Wiarę raczey do przykładow, y fide publica ubezpieczonych Wielkich Monarchow deklaracyi, niżeli do prywatnego skryptu opinii, y te brać za racyą porwania się do Oryza.

Oddanie Kurlandyi in feudum Xiążęciu Bironowi, wziąć za oderwanie Kraiu tego przez Rosyją od Polki, chyba sama nieciekawosć wiadomości pozwolić może. Wszak przytaione per respectum Panującego, odkryte drukiem po śmierci Augusta Trzeciego wszystkie w tey mierze arcana, wydrukowane listy tegoż zmarłego Krola, który zawdzięczając pomocy sobie dane przez Annę Imperatrową, pierwszych u Niey respektow uczesnikowi Xiążęciu Bironowi sponte to feudum ofiarował, y że ta ofiara swoy wzięła skutek, nie Dwor Rosyjski, lecz nas Samych winować trzeba za cosmy na to Seymowe dali pozwolenie.

Jrrupcyą woytk Rosyjskich w Dobra niektórych obywatelów naszych y poczynione prywatne Szkody, że są występ-

4
kieni Osob Rosyjskich, a nie całej Rosyi, dała wywód z siebie ta Monarchia kiedy do uznania szkód wyznaczyła Komisya, y niektóre nadgrodziła. A zatyń y ta pobudka użyteczniejsz Kraiowi ciągnie konsekwencyą dopomnieć się u Ministrów Rosyi kontynuacyi kommissyi, niż porwać się do Broni. Długa pryncypalna pobudka: że wybranie y wskazanie tey a nie inrey do Tronu Osoby jest impozycyą wolnemu y independentu Narodowi.

Naprzód, że o tym wskazaniu Osoby żadnego dotąd in publico dowodu nie można widzieć To jednak wskazanie a raczey rekomendacya do Tronu jedney z wielu Osob od tych obydwóch Potencyi naturalnie nastąpić powinna dla Jch y naszego w tym interessu. Tych Potencyi z sobą przeciwko Jnym jedno rozumiejących interes jest promowować Osobę daleką od wzięcia się Jch do naszej Elekcyi czego my zabronić niemożemy Dla interedu naszego. Bo gdyby dyspensowała ich własna in agendis prudentia, aby Dwoch albo więcej rekomendować mogli, lub nikogo nierekomendując własney nas zostawili woli, czyniliby przeciwko swoim deklaracyom assekuruiącym dla nas utrzymanie spokoynosci, albowiem in æqualitate iak wielu by honestus ambitus wyłtawil pretendentów Korony, tyle by się między nami zrobiło Partyi, y zaczęło by się Civile bellum potyle kroc w podobnych okazyach własną ruiną zakonczone.

Owszem (co bez żalu nad nieszczęściem naszym wyrazić trudno) skorosmy zabrneli w tak zawzięte sami ku sobie nienawisci, że co iedni Świętym y chwalebnym uznają, drudzy natychmiast toż samo potępiają y chanbią. Skoro nieparcyal-

nosc iak się widzieć dzie na Seymach, Seymikach, y wszelkich Jurisdikcyach, a nawet y w Kapiularzach ekskludowana z Oyczyzny, y chyba: albo niewezwary do Partyi, albo osobną swoją Partyą mieć pretendujący między Partyzantami neutralisą się kładzie: Te dwie sąsiedzkie Potencye rekomendując upatrzonę o sobie Kandydata, chybić by nie mogły, żeby go ziedney albo z drugiey Partyi nie wybrały, y gdyby też przydania Woyskowej asystencyi na samey przestały rekomendacyi, dałyby życia y fortuny nasze na Ofiarę własney zawziętosci naszej, która, jeżeli gdzie chodzi na Seymiku o Posła lub Deputata tak frogą się pokazywać, coż mówić gdzie o Króla, y iak zgadnąć iaką miarą krwi y ruiny naszym być się mogła. Wtenczas podobno skutkowałaby wspomniona Reflexya, y Szlachta by gineła w istocie, tylko za to, żeby z dwóch lub trzech równie do Tronu urodzonych, ten a nie drugi panował, tę a nie drugą takż Familyą swoją ozdobił Urzędami, y Starostwami bogacił.

Jw takim przypadku gdyby te dwie Potencye Elekcyą swojego Kandydata Woyskiem assekurować chcieli, mógłby każdy z nas wołać, że się gwałt Narodowi y impozycya dzieje, ale naten czas, skoroby cały Narod jednomyslnie innego, a nie od Potencyi rekomendowanego chciał mieć Królem. Lecz gdy w tym między nami nieszczesliwym na Partye podziale, rekomendowany Kandydat miałby zapewne swoją Partyą, przeciwna Jey wołała by: gwałt cierpi nasza wolność, a utrzymująca rekomendowanego Partya twierdziłaby: że te zagraniczne Woyska są obroną naszej wolności przeciwko gwałtowi drugiey Partyi, iak się po przeszłych dwóch Królów Elekcyi y dawniey działo. A zatym y z tey drugiey pobudki będzie w prawdzie konsekwencya brać się do Obrony, lecz nie

Rzeczy

Rzeczypospolitey, tylko bronić jedney Partyi od drugiey, dogadzając możniejszy ambicyi, bez żadnego zysku dla azardującej się Szlachty.

Gdy tedy y ta ostatnia Pobudka nie obwinia Potencyi Rosyjskiey, azatym nie wciąga Konsekwencyi brania się do Oręża, więc upada potrzeba rozważania trzeciego punktu. Jakim sposobem zacząć y popierać te radzoną obronę przeciwko zawsze uzbroionym Potencyom, które rozważenie tym chętniey opuścić należy, aby nie urazić, Oczywście ku Ojczyźnie mających, którzy tak mocną ją już widzą, iak bydz iey życzą.

Do tey uwagi nad Reflexyą alarmującą nasz Narod uczynionej, przydać można istotne przyczyny które nas w zupełney spokojności dobrymi nadziejami zasilać mogą. Nieobracając dyskursu do tych (iezeliby się takowi znajdowali) których by Pieczęci, Buławy, Krześła, Starostwa nie spokojnie czyniły, bo takim osobisty interes pod płaszczem publicznego dobra poruszenia Cywilne radziły by, aby pokazaną mocą & popularitate w Narodzie wytargować co pragną. Lecz mowa do tych, których nierownie więcej prześlających na spadkowej lud w pocie czoła dorobionej Fortunie, y zrownosci kondycyi swoiey życzących takiego prawdziwego Ojczyźnie Dobra, które by się równie na wszystkich rozlewać mogło.

Pierwsza pomysłowości przyczyna: że dwie wielkie sąsiedzkie Potencye chcą Polaka Krola, a z tąd wraca się honor Narodowi z dolności w nim Osób do Korony, wraca się nadzieia naturalney kufswemu Narodowi w przyszłym Krolu Miłości, a za tym chęci poprawy wszystkiego, y łatwieysza niż w Cu-

dzielnemu sposobność znać upadek, znać przyczyny upadku, znać instrumenta y sposoby przez które y jakie zruycwarać machine rera owac można

Druga przyczyna: że te dwie tak mądre Potencye przez punkt własnego Honoru niemogą promowować tylko godną y z dolną do Korony Osoby, bo nikczemna y niezdatna nie umiałaby zasłużyć u nich na rozsądną promocyą, tym bardziey na paliwą stepy miłości.

Trzecia przyczyna, że tak mocne z Obydwoch stron przyszłego Króla wsparcia, odiełyby wszelkie z prywatnych racyi malkontentom nadzieie do pogrozek y wewnętrznego mieszania, iakie cierpiał JAN trzeci, iakiegosmy za Augusta Drugiego w przykrych doznali skutkach, a za Trzeciego w projektach kilkokrotnych mieli, y dałyby czas spokojnemu rządzeniu y myślom o Narodowym dobru.

Te trzy przyczyny powinnyby w nas wzbudzić wdzięczność ku Bogu, że zjednoczył z sobą otaczające nas te dwie Potencye, których rozność w sentymentach gdyby pod ten czas była, Kray nasz stał by się Teatrum wojny, y pułstynią, albo podziałem.

Powinny by nam otworzyć Oczy na uznanie w tym Naywyższego woli: aby ten, Tron Polski ośiadał, którego wszechmocności palec nam wskaze przez tak mocne a względem naszey sytuacji, aż nazbyt mocne Potencye.

To samo uznanie powinno by zjednoczyć myśli y Serca do chcenia tego Króla, którego Bog chce, a Religia perswadować: że jest naygodniejszy y naychwalebniejszy wolności naszey użycie, tego żądać, co się Naywyższemu podoba, zwłaszcza kiedy w przyteciu destynowaney do Korony z posrod nas Osoby nie Oycyzna, lecz chyba prywatna nienawiść lub zazdrość szkodować może.

Zła

Złe konsekwencye które nam zwyczajnie w takich Okazy-
ach trokliwa suspicya w imaginacyi malować zwykła, albo
są w tym gatunku które nam moc iakobśiły nasze przewysza-
ca mogłaby przynieść? I przeciwko tym iedyny obrony spo-
sob wznosić prozby do Nieba o Jch odwrocenie; albo w tym
gatunku które z Osoby na Tron promowowaney wynikaćby
mogły? I przeciwko tym są równe takież boiazni od każdey
inney Osoby, którą byśmy bez żadney promocyi nad równosć
wywyższyli, bo zwyczajna jest obawiać się piorunu z góry.

Wrzeczy zaś samey: procz szafunku łask dla Osob wżczegui-
ności, coż unas ad generalitatem Narodu Krol może bez Seymu?
łłowem nic. W ręku łtanu Rycerskiego Poselskiej Izby moc
Seymu, wręku Senatu aprobująca powaga Seymu, wręku Kro-
lewskich łmie tylko Seymu, że pod Jego łmieniem konstitu-
cye zaczynamy.

Imaginujemy sobie (ciężeli się godzi) bądź obcych Dworow,
bądź naszego Krola, bądź Ministrow y Panow naszych nay-
gorzse przeciwko publicznemu dobru intencye. Ręczyć z nas
każdy będzie, że żaden Cudzoziemiec nie potrafi wymówić w
Izbie Poselskiej NIEPOZWALAM: byle mu z nas żaden ułt
Polskich nie pozyczał. Krol, Senator, Minister, wszyscy u nas
w Izbie Poselskiej niemi, tylko my dla nich niemowmy lecz, dla
samey Oycyzny. A zatym łszczęście y nieszczęście nasze jest wrę-
ku naszych złożone. Odrzucmy wszelką woli naszej dependencyą
a wszyscy iednostaynie będziemy dobrze chcieli. Przez własną
a nie bogatszą Serca, kochamy Oycyznę, a będziemy nie cudzy
pod Jej płaszczem łnteres, lecz ją samą łszczerze kochali. Pa-
trzymy na Jej potrzeby przez własną a nie cudzą Oczy, a bę-
dziem ie dobrze widzieli y skutecznie radzili. Awten czas, pod tą,
lub inną na Tronie Osobą, któż nam potrafi przeszkodzić byśmy
bez wszelkich teraz azardow równie wszyscy łszczęśliwemi byli.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024489

